

Kistehetségeink nagy eredményei

– A szabadkai díjkiosztón Fejős Anna és Vrabel Áron Kistehetség-díjban részesült –

A IV. Vajdasági Tehetségnap szabadkai díjkiosztóján két magyarkanizsai fiatal vehette át a Kistehetség-díjat, amit a Vajdasági Tehetségsegítő Tanács pályázatán a kiemelkedő eredményeket felmutató hetedik és nyolcadik osztályosoknak ítélnek oda. Jutalmuk egy egynapos budapesti kirándulás, amelyre tegnapelőtt utaztak el. A hetedik osztályos Fejős Anna asztaliteniszben és hosszútávúszásban, osztálytársa, Vrabel Áron pedig birkózásban mutatott fel átlagon felüli teljesítményt. Mindkettőjüket osztályfőnökük, **Rice Gizella** jelölte az elismerésre.

Fejős Anna első látásra egy törekeny, mindig mosolygó kislány, az ember nem is gondolná, hogy micsoda sportteljesítményekre képes. Nagypéntek délutánján is az asztalitenisz-teremben találtuk meg, ahol edzőjével és mentorával, **Sordje Rolanddal** püfölte a kaucuklabdát. Néhány éve Anna a Kanizsa Asztalitenisz Klub tagjaként jobbnál jobb eredményekkel tér haza a hazai és külföldi asztalitenisz versenyekről, hosszútávúszásban pedig már a több országos bajnoki titulust megszerzett Kanizsa Úszóklub pointerős versenyzőjévé vált.

– A díj odaítélésekor szerintem elsősorban az országos bajnokságon elért sikereimet értékelték, ahol egyéniben és párosban is sikerült a dobogó legfelső fokára állnom. Az ausztriai Linzből a második helyet hoztam haza, akárcsak Horvátországból, de megírtam Düsseldorfot és még jó néhány nemzetközi versenyt. Asztalhoz álltam például Kiskunfélegyházán, Szegeden és Budapesten is. Az asztalitenisz a fél életem, ha csak tehetem még ilyen alkalmakkor, húsvétkor és karácsonykor is bejövök az edzőterembe, mert nagyon fontosnak tartom, hogy fejlődjek tovább. Mivel a felnőtt női csapat tagja vagyok, a második ligában is helyt kell állnom, ahol a jövő héten folytatjuk a bajnokságot. Erre az egy fordulóra **Csikós Kata**, korábbi klubtársunk is hazajön Svájcból és beáll a csapatba, aminek nagyon örülünk mindannyian. Most az ötödik-hatodik hely körül tanyázunk, amivel elégedettek lehetünk. Nálam az úszás egy nagyon jó kiegészítő sportágnak számít, mivel az inkább nyáron, az asztalitenisz idény szünetében zajlik, így elég sokszor el tudok jutni az úszóversenyekre is. Az úszást hatévesen kezdtem és azóta rendszeresen úszom.

A még nem egészen 14 éves Vrabel Áron, akár hiszik, akár nem, már 11 éve birkózik! Áron a Potisje Birkózóklub idősebb pionír korosztályban, 56 kilós súlycsoportban versenyző fiatal tehetsége. Sajnos a napokban lebetegedett, úgyhogy vele nem sikerült a birkózószőnyeg mellett találkozunk. Otthonában kerestük fel, ahol persze őt is elsőként eddigi legjobb eredményeiről faggattuk.

– Az elismerésnek nagyon megörültem, ahogy az eredményeim, úgy ez a díj is azt igazolja, hogy jó úton haladok. Szerintem a pályázatot elbíráló az ukrainai Beregszászon megrendezett versenyt, a Csaba Ferenc Emlékversenyt, a nemrégiben lezajlott zágrábi nemzetközi versenyt és az érdi birkózóversenyt értékelték, és hát az országos bajnokságokon elért eredményeim, amelyekre nagyon büszke vagyok. Most csak az bánt, hogy a betegség miatt nem tudok edzeni. Sok ez az egy hét kiesés, sokat kell majd pótolnom, ha felgyógyultam. Ettől persze elmehetek az egynapos budapesti jutalomkirándulásra, de edzéssel nem szabad terhelnem a szervezetemet. Csak nagyon ritkán fordul elő, hogy több napra kiesek az edzésből, mert elég erős az immunrendszerem, de most így sikerült. Hamarosan kezdődnek az országos bajnokságok, az idény végén pedig vár a törökországi Balkán-bajnokság, ahol a szerb válogatott tagjaként érem reményében lépek szőnyegre. Tavaly a zentai Balkán-bajnokságon szabadfogásban indultam, de nem volt sikerem. Mi kötöttfogásban birkózunk, a szabadfogás az csak néha ugrik be. Az általános iskola befejezése után vagy Esztergomba vagy Budapestre mennék sportiskolába, ahol edzeni is tudnék a környék, Pesterzsébet vagy Dorog jó birkózóival.

Azt hiszem olvasóink is egyetérteneek velem abban, hogy példaértékű az, amit ez a két fiatal kistehetség felmutat. Kitartóak, odaadóak, lelkiismeretesek, hajtja őket a bizonyítási vágy, hiszen vannak még céljaik, terveik úgy életükben, mint a sport terén is. Már most korosztályos válogatottak, idővel bizonyára még nagyobb eredményekre is képesek lesznek, de szüleik, tanáraik, osztálytársaik, klubjaik és klubtársaik, de egész Magyaraknizsa máris nagyon büszke rájuk.

Bödö Sándor